

درخواست ۱۲ سال زندان برای متهم جنایات جنگی افغانستان

سارنوالی خواستار محکومیت ۱۲ سال زندان علیه مردی ۷۶ ساله است که متهم به ارتکاب جنایات جنگی در دهه هشتاد قرن گذشته در افغانستان می باشد. گفته می شود که این مرد در راس یکی از وحشتناک ترین زندان های کشور برای زندانیان سیاسی قرار داشت.

فرد متهم در سال ۲۰۰۱ به هالند آمد و در شهر کرکراده (Kerkrade) ساکن شد. به عقیده سارنوالی فرد موصوف با تخلص دروغین (جعلی) تابعیت کشور هالند را کسب نمود. تیم بررسی جنایات بین المللی پولیس هالند این مرد را در سال ۲۰۱۲ ردیابی نمود. در وبلاگ های انترنتی نشانه هایی مبنی برین وجود داشت که احتمالاً یک قوماندان برجسته زندان افغانستان در هالند می باشد. بعد از تحقیقات گسترده که در اثر آن در کشورهای مختلف با حدوداً ۲۵ تن شاهدان صحبت صورت گرفت، پولیس به این نتیجه رسید که مردی که در شهر کرکراده زندگی می کنید فرد مورد نظر آنها است. شواهد دیگری مانند استراق سمع در موقع صحبت متهم با خانواده اش نیز این موضوع را ثابت نمود. متهم در سال ۲۰۱۹ دستگیر گردید. او می گوید که بر اساس اشتباه هویت بازداشت گردیده است، اما سارنوالان این حرف را باور نمی کنند و چنین اظهار میدارند:

« زمانی که متهم در سال ۲۰۰۱ در هالند درخواست پناهندگی نمود، در مورد سوابق خود از سکوت کار گرفت. البته نه تنها این موضوع مطرح بود، متهم سعی نموده بود تا با هویتی دروغین عمداً خود را پنهان نگاهدارد. این موضوع واقعاً تاسف آمیز است، اما چیزی که تاسف آمیزتر است آن است که او با این عمل خود مهر سکوت را بر لب های قربانیان زده بود، که حالا آن سکوت خاتمه یافته است. طوریکه یک شاهد در این قضیه چنین گفت: "حالا نوبت من است تا حقیقت را بیان کنم." متعجباً بسیاری از شاهدان این قضیه این عمل را انجام دادند. »

فرد متهم در طول سال های ۱۹۸۳ الی ۱۹۹۰ (۱۳۶۲ - ۱۳۶۹) به عنوان قوماندان و آمر سیاسی زندان پلچرخ در کابل ایفای وظیفه می نمود. در آن زمان وضعیت افغانستان بسیار ناآرام بود. بعد از تغییر خشونت آمیز قدرت، مخالفین (احتمالی) سیاسی رژیم جدید به صورت دسته جمعی دستگیر شدند و سال ها بدون محاکمه (عدالانه) تحت شرایط وخیم در قید زندان قرار گرفتند. صدها نفر جان های خود را از دست دادند. در محکمه دنهاخ (لاسه) قسمتی از اظهارات شاهدانی خوانده شد که در آنجا زندانی بودند و در مورد فرد متهم حرف زده بودند. آنها از شرایط غیر انسانی صحبت نمودند و چنین گفتند: در ضمن اینکه اتاق های زندان از زندانیان پر بود و روشنایی روز موجود نبود، رفع حاجت خود را نیز در داخل اتاق می نمودیم. مقدار غذا که به زندانیان داده می شد کم و حاوی از کثافات حیوانی و مدفع بود. برخی از زندانیان حتی بعد از سالها حبس به محکمه انتقال می یافتند که جنبه نمایشی داشت. این در حالیکه تقصیر آنها (زندانیان) قبل از شنیدن حرفهای شان تعیین گردیده بود. یکی شاهدانی که از زندان زنده بیرون آمده است، از حق صحبت نمودن خود در محکمه استفاده نموده چنین گفت:

"شکجه روانی چیزی است که شما در تمام طول عمرتان آنرا با خود حمل می کنید. من شب ها از بی خوابی رنج می برم. من دوستان و عزیزان زیادی را از دست داده ام که با من یکجا زندانی بودند. من از حوادث ناگوار گذشته در مورد دوستانم رنج می برم. افرادی که با من یکجا زندانی بودند زنده دفن شدند، چگونه می توانم آنها را فراموش کنم؟ چیزی که مرا به اینجا کشانید تأمین عدالت است. من باید از راه دور به اینجا سفر می نمودم تا عدالت را در اینجا تجربه نمایم.»

علاوه بر حرفهای شاهدان قربانی، حرفهای شاهدان داخلی نیز شنیده شده است، افرادی که می توانستند در مورد تشکیل اداره امنیتی دولتی افغانستان و وظیفه شخص متهم صحبت نمایند. به عقیده سارنوالی موصوف به عنوان قومندان زندان مقصر به نقض جنایات جنگی می باشد. این نوع جنایات جزو سنگین ترین جنایات محسوب می شوند. از نظر سارنوالان مجازات عاملین جنایات خیلی با اهمیت می باشد، حتی اگر بعد از سال های متمادی هم صورت گیرد:

مجازات باید هشدار موثری برای عاملین جرایم بین المللی باشد. آنها باید بدانند که هر جا بیکه بروند یا بیستند، حتی اگر خیلی دور هم باشد، قانون می تواند آنها را بیابد. حتی اگر سال ها طول هم بکشد و گاهی هم حتی دهه ها. هالند نقش خود را در اطمینان از اینکه عاملین این نوع جنایات در هیچ جا نمی توانند مصون بمانند ایفا می نماید. عاملین این نوع جنایات هیچگاه در این کشور پناهگاه امن پیدا نخواهند نمود."

جریان محاکمه از ۱۷ الی ۲۲ فبروری ۲۰۲۲ طول کشید. قرار است بتاريخ ۱۴ اپریل ۲۰۲۲ محکمه حکم خود را صادر نماید.